

«Τραγικό λάθος να τα βάζει κανείς με τον αληθινό Θεό!»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας](#)



Μία φράση που ταιριάζει «γάντι» στον πρόεδρο της Τουρκίας, Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν: **«Μεγάλο και τραγικό λάθος διαπράττουν όσοι νομίζουν ότι έχουν τη δύναμη να τα βάλουν με τον αληθινό, τον άπειρο και παντοδύναμο Θεό»** εμπεριέχει το κήρυγμα της Ιεράς Μητροπόλεως Δράμας για την Κυριακή Ε' Ματθαίου, που αναφέρεται στη θεραπεία των δαιμονισμένων και την εκδίωξη του Χριστού από τη χώρα τους...

«Δεν είχε προλάβει να πατήσει το πόδι του καλά - καλά ο Κύριος στη χώρα των Γεργεσηνών, και να, οι κάτοικοι της περιοχής αυτής τον αποκρούουν. Ζητούν να φύγει από τον τόπο τους.

Καθώς εκείνος αναχωρεί, δημιουργείται η εντύπωση ότι νίκησε η άρνηση, ότι το ιερό έργο του στη χώρα εκείνη ματαιώθηκε.

Και όμως η αλήθεια είναι πολύ διαφορετική. Ο Χριστός νίκησε. Οι αρνητές, όπως πάντοτε, αποδείχτηκαν ανίσχυροι να βλάψουν στο ελάχιστο το ιερό έργο του.

Αλλά ας εξετάσουμε προσεκτικότερα το θέμα. Γιατί είναι ανίσχυροι οι αρνητές

μπροστά στον Χριστό και συνεπώς ποια στάση πρέπει να έχουμε οι Χριστιανοί απέναντί τους.

Μεγάλο και τραγικό λάθος διαπράττουν όσοι νομίζουν ότι έχουν τη δύναμη να τα βάλουν με τον αληθινό, τον άπειρο και παντοδύναμο Θεό. Το μόνο που κατορθώνουν οι φτωχοί με τις αντιδράσεις τους είναι να αποδεικνύουν την αδυναμία τους απ' τη μία, και τη θεία μεγαλοσύνη απ' την άλλη.

Εκεί στην παραλία των Γεργεσηνών φάνηκε βεβαίως προς στιγμήν ότι θριάμβευσε η άρνηση των κατοίκων της περιοχής να δεχτούν τον Κύριο, ότι ματαιώθηκε το κήρυγμα και έφυγε άπραγος ο μεγάλος Διδάσκαλος και Σωτήρας των ανθρώπων. Και όμως μία προσεκτικότερη μελέτη αποδεικνύει ακριβώς το αντίθετο. Και θάύμα έγινε, με το οποίο εκδιώχθηκαν πολλά και σκληρά δαιμόνια, και όλη η πόλη τον είδε, αναγνώρισε τη δύναμή του και φοβήθηκε, και το κήρυγμα με πολλούς τρόπους προωθήθηκε. Με τους χοιροβοσκούς αρχικά, με την όλη ειρηνική και ιεροπρεπή στάση του ίδιου κατόπιν, με τον θεραπευμένο δαιμονιζόμενο τέλος, ο οποίος, όπως λέει το ιερό ευαγγέλιο, «ήρξατο κηρύσσειν εν τη Δεκαπόλει όσα εποίησεν αυτώ ο Ιησούς» (Μαρκ. ε' 20).

Αλλά και αργότερα, που οι άρχοντες του Ισραήλ αρνήθηκαν τον άγιο και δίκαιο Ιησού (Πραξ. γ' 14) και κατόρθωσαν να τον βγάλουν από τη μέση, τότε που φαινόταν ότι νικά η κακία τους και το έργο του Χριστού ανακόπτεται, τότε ακριβώς θριάμβευσε η δύναμή του, ολοκληρώθηκε το έργο του, καταστράφηκε ολοκληρωτικά το κράτος της αμαρτίας και του θανάτου, ενώ Χριστός ανυψώθηκε ως αρχηγός και σωτήρας για όλη την ανθρωπότητα, ως αιώνιος νικητής (Πραξ. ε' 31).

Μέσα σε όλους τους αιώνες η ίδια αλήθεια επαναλαμβάνεται και αποδεικνύεται. Οι αρνητές, φανεροί και κρυφοί, οι θρασεείς ακόμη διώκτες παρέρχονται και λησμονούνται, ενώ η Εκκλησία του Χριστού ζει αλώβητη και δοξασμένη.

Αλλά ας δούμε πως πρέπει να αισθάνονται οι πιστοί σε ανάλογες περιπτώσεις.

Αυθόρμητες εκδηλώσεις του «παλαιού ανθρώπου», που εμφανίζονται μέσα μας, είναι η δυσαρέσκεια, ίσως και η αντιπάθεια προς τους αρνητές, καθώς και η ανησυχία για το μέλλον της Εκκλησίας. Αλλά ήδη τα γεγονότα μας οδηγούν σε διαφορετικές εκτιμήσεις και σκέψεις.

Πρωτίστως μας διδάσκουν την αφοβία, την απόλυτη βεβαιότητα ότι καμία βλάβη δεν πρόκειται να συμβεί, όσο σφοδρά και αν είναι τα κύματα των επιθέσεων της άρνησης. Μας εμπνέουν πίστη και πεποίθηση στα λόγια του Κυρίου, που ακριβώς σε κρίσιμες στιγμές βοήθησαν τους μαθητές να δούν καθαρότερα και μακρύτερα.

«Μη ταρασσέσθω υμών η καρδιά, πιστεύετε εις τον Θεόν και εις εμέ πιστεύετε» (Ιω. ιδ' 1). Έχετε, δηλαδή, αίσθημα σιγουριάς και ειρήνης. Ενισχύστε, τονώστε την πίστη σας σε μένα και τον Πατέρα μου.

Βεβαίως, όμως, και αγωνιστικότητα χρειάζεται. Με πολλή αισιοδοξία να αξιοποιούμε προς το καλό τις αφορμές που δίνονται. Είτε για να αποκρούσουμε συκοφαντίες, είτε για να διαφωτίσουμε και προσκαλέσουμε στον σωστό δρόμο. Είναι συγκινητικές και διδακτικές πολλές περιπτώσεις μαρτύρων, οι οποίοι, την στιγμή που διώκονταν ή δικάζονταν ή βασανίζονταν από τους αρνητές, κήρυτταν εμπνευσμένα την αληθινή πίστη και οδηγούσαν πολλούς στη σωτηρία.

Τέλος ας μη λησμονούμε και τις ψυχές αυτών των διωκτών. Είναι ψυχές, «υπέρ ων Χριστός απέθανε» (Ρωμ. ιδ' 15). Γι' αυτό πρέπει να αισθανόμαστε απέναντί τους συμπάθεια και πόνο, γιατί τόσο ταλαιπωρούνται και διακινδυνεύουν οι ίδιοι. Με ειλικρινή αγάπη να ευχόμαστε να τους δώσει ο Θεός φωτισμό, μετάνοια και σωτηρία.

Ένταση αντιχριστιανισμού παρατηρείται τελευταία και στην πατρίδα μας. Ειρωνείες καθημερινές, ασέβεια σε πρόσωπα και θεσμούς της Εκκλησίας, υποτίμηση του μαθήματος των Θρησκευτικών, αμφισβήτηση της Θείας Κοινωνίας, έχουν κάνει με επιθετικότητα την εμφάνισή τους. Προς στιγμήν νομίζει κανείς ότι ξαναζούν οι Γεργεσηνοί, και θα επικρατήσουν. Και όμως, δεν πρόκειται παρά για μία ακόμη επανάληψη του μεγάλου θαύματος, που θα αποδείξει πόσο ανίσχυροι είναι οι αρνητές.

Ας μη λιποψυχήσουμε! Με ενισχυμένη την πίστη ας επιβεβαιώσουμε τη θέση μας κοντά στον Χριστό, κι ας είμαστε έτοιμοι να σημειώσουμε ακόμα μία νίκη της δύναμης και της δόξας του στις μέρες μας».

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Δράμας